

MATIJA ZORN

Slika 3: Budimpešta – v ospredju Donava, zadaj pa Ribiška trdnjava (Halászbástya) zgrajena v neoromantičnem slogu leta 1901. Ime je dobila ime po cehu ribičev, ki so v srednjem veku branili tam stoječe mestno obzidje ter po bližnji ribji tržnici.

v času Kraljevine Jugoslavije, v katerih so Gosposvetsko polje na avstrijskem Koroškem izpostavljali kot »slovensko Kosovo polje«.

Čeprav je bilo na konferenci večinoma govora o konfliktih, pa končajmo z vizionarsko mislijo organizatorjev kongresa, da bi meje oziroma obmejna območja postala mesta srečevanja in pluralizma v luči multikulturalizma.

Več o kongresu si lahko preberete v konferenčnem zborniku: https://www.abs2018world.com/fileadmin/user_upload/k_abs2018/abs_booklet_2018web.pdf.

Matija Zorn

5. globalna konferenca ekonomske geografije

Köln, Nemčija, 24.–28. 7. 2018

V drugi polovici julija (24.–28.) je na Univerzi v Kölnu (slika 1) v Nemčiji potekala 5. globalna konferenca ekonomske geografije (*5th Global Conference on Economic Geography*). Globalna konferenca ekonomske geografije je največji mednarodni dogodek posvečen ekonomski geografiji. Želja po druženju ekonomskih geografov je dozorela leta 2000, ko je bilo v Singapurju prvo tovrstno srečanje. Nadaljnje tri konference so bile z manjšim začetnim predahom organizirane vsaka štiri leta (Peking, 2007; Seul, 2011, Oxford, 2015), naslednje pa zaradi velikih potreb in želje po srečevanju ter izmenjavi znanja na področju te izjemno dinamične in široke (geografske) discipline vsaka tri leta (Köln, 2018; Dublin, 2021).

Tokratnega srečanja se je udeležilo več kot 700 geografov, ekonomistov in drugih strokovnjakov s področja regionalne znanosti, družbenih znanosti in menedžmenta iz več kot 50 držav in iz vseh celin. Predstavitve in razprave so potekale v 179 sekcijah. Poskrbljeno je bilo tudi za bolj sproščeno druženje

DAVID BOLE

Slika 1: Formalno odprtje konference v dvorani na sedežu Univerze v Kölnu.

(uvodni sprejem udeležencev, »icebreaker« zabava, konferenčna večerja, zaključni sprejem) in športne dejavnosti, organizirane pa so bile tudi poldnevne ekskurzije ter štiri celodnevne strokovne ekskurzije ob koncu kongresa (dolina reke Wupper, Porurje, Duisburg, Dortmund), ki so poudarile industrijsko dediščino Porurja, pa tudi procese transformacije v post-industrijsko družbo in pokrajino.

Iz Slovenije sta se kongresa udeležila David Bole (Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU) in Simon Kušar (Oddelek za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani). Simon Kušar je v svoji predstavitvi povezal čas nastanka funkcionalno degradiranih območij (evidenca Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo – rezultat CRP Celovita metodologija za popis in analizo degradiranih območij, izvedba popisa in vzpostavitev ažurnega registra; nosilka Barbara Lampič, Oddelek za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani) s fazo gospodarskega cikla v Sloveniji in tudi v statističnih regijah. Z uporabo statističnih metod je za Slovenijo ugotovil, da je le pojav opuščeni gradbišč (prehodna raba, nedokončana stanovanjska območja) povezan z gospodarskim ciklom, medtem ko so do oblikovanja ostalih tipov funkcionalno degradiranih območij vodili še drugi dejavniki, zlasti procesi transformacije povezani z deindustrializacijo, denacionalizacijo, delovanjem tržnih mehanizmov in politik države od začetka devetdesetih let 20. stoletja dalje.

David Bole je skupaj z Marcom Bontjem (Univerza v Amsterdamu) organiziral sekcijo z naslovom: (Post)industrijska ekonomska geografija: od deindustrializacije proti reindustrializaciji? V sekciji, ki je deloma rezultat evropskega raziskovalnega projekta *BRIGHT FUTURE (JPI Urban Europe)*, koordinator Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU), je bilo šest zanimivih predstavitev na temo vloge industrije v evropskih mestih in regijah. Marco Bontje je predstavil prve kvantitativne analize industrije in družbenoekonomskega razvoja v evropskih regijah in ugotovil, da so starejše industrijske regije bolj prožne od neindustrijskih, imajo manjšo brezposelnost, a jih pestijo demografski problemi. David Bole je predstavil, kako se industrija izkazuje v notranji in zunanji identiteti Velenja. Z mešano kvantitativno-kvalitativno analizo je ugotovil, da sta industrijska in socialistična dediščina v Velenju povezani in se odražata skozi materialne (na primer spomeniki, arhitektura) ter

nematerialne (na primer solidarnost, inovativnost) elemente, ki pa jih uradne razvojne strategije ne upoštevajo.

Strokovna ekskurzija v dolino reke Wupper se je osredotočala na zgodnjo industrializacijo iz prve polovice 19. stoletja, to je precej pred Porurjem. Glavna industrijska panoga je bila tekstilna industrija, ki je temeljila na lokalno pridelanem lanu, kasneje pa na uvozu bombaža. Proizvodnja tekstila je spodbudila razvoj tudi nekaterih drugih panog, predvsem kemične industrije in strojegradnje. Industrijski razvoj je izhajal iz obrtniške tradicije predelave železa. Najbolj znani industrialci na tem območju so bili bratje Mannesmann, ki so razvili brezšivne valjane jeklene cevi, nujne za varno in učinkovito delovanje parnih strojev. Strokovna ekskurzija, ki jo je vodil Helmut Schneider, se je sklenila v mestu Wuppertal z vožnjo z edinstveno visečo železnico in obiskom rojstne hiše Friedricha Engelsa.

Zanimanje so še posebej pritegnila plenarna predavanja. Prvo plenarno predavanje z naslovom *The Geographical Roots of Inequality and the Future of the Liberal International Order* je bilo zelo zanimivo, saj so udeleženci skušali kritično povezati (geo)politične dejavnike z rastočo neenakostjo, zlasti v ZDA deloma pa tudi v Evropi. Udeleženci (Cramer, Ingelhart, Kaltwasser in Rodden) so tako govorili o vzrokih za rast levičarskih in desničarskih populističnih gibanj in jih bolj kot z dohodkovno neenakostjo povezovali z odporom proti globalnim procesom in nezadovoljstvom proti etablirani politični srenji. Tudi ostala plenarna predavanja so z dokaj posrečenim izborom govorcev, ne le iz znanstvenoraziskovalnih krogov temveč tudi širše, nudila zanimive vpogled v težnje, dejavnike in ukrepe za borbo proti revščini ter neenakosti. Povsem na koncu zborovanja je bila še plenarna delavnica, kjer so avtoritete s področja ekonomske geografije zavzele precej kritičen pogled na razvoj te discipline v zadnjih desetletjih, ki je usmerjena vse preveč angloameriško, da ne daje dovolj priložnosti mlajšim in ženskam ter je posledično postala preveč zaprta za nova teoretska in metodološka dognanja.

Konferenca je bila nedvomno zelo zanimiva in je ponudila vpogled v najnovejše ekonomskogeografske raziskave in dala priložnost mreženja in spoznavanja med svetovnimi raziskovalci. Organizatorji, ki so bili večinoma iz Univerze v Kölnu, so svoje delo opravili z odliko. Naslednja Globalna konferenca ekonomske geografije, šesta po vrsti, se bo ustavila v Dublinu na Irskem. Velja si zapisati termin med 22. in 25. junijem 2021, ko se bodo svetovni ekonomski geografi ponovno zbrali. Morda si tam lahko obetamo še večjo udeležbo slovenskih raziskovalk in raziskovalcev?

David Bole, Simon Kušar

Regionalna konferenca Mednarodne geografske zveze

Quebec, Kanada, 5.–10. 8. 2018

V začetku avgusta letošnjega leta je v Quebecu (slika 1) potekala regionalna konferenca Mednarodne geografske zveze (IGU), ki je tokrat potekala skupaj z letno konferenco Kanadske zveze geografov in ameriškega Nacionalnega sveta za geografsko izobraževanje. Konferenco so organizirali geografi z Université Laval, osrednja tema pa je bila spoštovanje različnosti (*Appreciating Difference*). Dogodka se je udeležilo okrog 1500 delegatov. Raziskovalci so svoje delo predstavili v obliki posterjev, predavanj ter različnih delavnic. Prevladovala so predavanja (okrog 1200), ki so bila razdeljena v različne vzporedne sekcije. Deset predavateljev je imelo priložnost svoje delo in razmišljanja predstaviti na plenarnih predavanjih. Predstavljenih je bilo tudi 82 posterjev.

Slovinci smo bili na kongresu zastopani s štirimi udeleženci. Matej Gabrovec in akademik Andrej Kranjc sta imela prispevek v okviru Komisije za preučevanje sprememb rabe in pokrovnosti zemljišč, Matjaž Geršič v okviru Komisije za toponime, Kristjan Nemac pa v okviru Komisije za marginalizacijo, globalizacijo ter regionalne in lokalne odzive. Organizatorji so organizirali tudi deset ekskurzij.

Na konferenci je prišlo do nekaterih kadrovskih sprememb v izvršnem odboru Mednarodne geografske zveze. Dolgoletni tajnik in finančnik Južnoafričan Michael Meadows je svoje posle predal Indijcu Bhanwarju Vishavendrajju Raju Singhu.